

Date despre Mihai Eminescu si opera sa - a doua parte

In toamna anului 1866 trece in Muntenia, unde e sufleur si copist in trupele lui Iorgu Caragiale (1866 - 1868), Pascali (1868), apoi la Teatrul National din Bucuresti, pana cand tatal sau intervine hotarat si-l trimite la studii la Viena, desi situatia scolara pare neclarificata. La Viena, audiaza, intre 1869 -1872, ca Ausserordentlich, cursuri de filosofie (R. Zimmermann si Th. Vogt), cursuri de limbi romanice, medicina, economie politica, citeste filosofie, se orienteaza in stiinte (fizica, matematica etc), desfasoara o activitate agitatorica fructuoasa in cadrul Societatii "Romania Juna", alaturi de Ioan Slavici, cu care se imprieteneste si caruia ii supravegheaza cu discretie scrierile debutului.

Dupa o perioada de colaborare la "Familia" (1866 - 1869), incearca o apropiere de cercul "Junimii" iesene. Primele poezii trimise "Convorbirilor literare" (Venere si madona, Epigonii, Mortua est!) apar in 1870 si 1871, servindu-i lui Maiorescu drept argumente pentru lansarea si definirea "directiei noi".

In 1872, Eminescu revine in tara. Dorind sa-1 pregateasca pentru o cariera universitara, Maiorescu il determina sa-si continue studiile, la Berlin, cu un ajutor banesc acordat de "Junimea". In 1872 - 1874, urmeaza, la Universitatea din Berlin, cursuri de filosofie (Zeller, Duhring, Althaus etc), istorie (Lepsius), limba sanscrita si mitologie comparata, fara a-si incheia insa studiile si fara a-si lua doctoratul. Ajuns ministru al Instructiunii publice (1874), Maiorescu ii acordase o bursa in acest scop, dupa care urma sa ocupe catedra de filosofie de la Universitatea din Iasi, cu conditia sa-si treaca doctoratul.

Reintors la Iasi, lucreaza ca director al Bibliotecii Centrale (1874), de unde e inlocuit de D. Petrino, care-l da in judecata pentru imaginare lipsuri de carti si sustragere de obiecte. Functioneaza ca profesor la Institutul Academic si ca revizor scolar (1875 - 1876, perioada cunostintei cu Creanga, pe care il duce la "Junimea"). Odata cu caderea guvernului conservator din care facea parte Maiorescu, poetul pierde postul de revizor scolar si devine corector si, apoi, redactor la "Curierul de Iasi", cotidian numit de poet "foaia vitelor de pripas". Paraseste postul in urma unui conflict cu directorul tipografiei, care voia un articol elogios despre primarul orasului. Participarea la intrunirile Junimii, prietenia cu Creanga si iubirea "romantica" pentru Veronica Micle marcheaza anii petrecuti la Iasi.